

Hester van Waart: “De Jozefschool is als een warm bad”

#op koers blijven

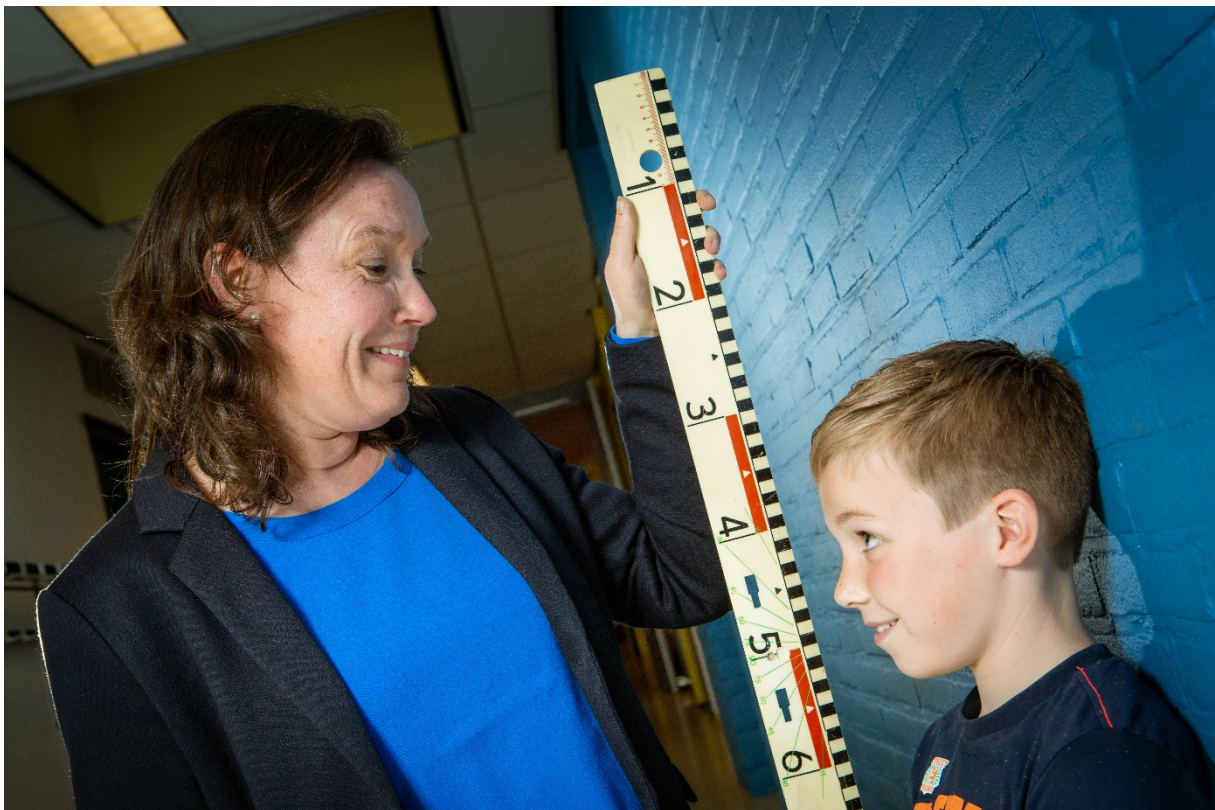
#professionele
leergemeenschap

#samen

#eigenaarschap

#plezier

Een slordige acht jaar geleden nam Hester van Waart (45) afscheid van haar leidinggevende baan in de bankwereld aan de hoofdstedelijke Zuidas. Het roer moest om. In een interview zegt ze: “Ik wilde nog wel leidinggeven maar dan in een totaal andere branche, de kinderopvang bijvoorbeeld.” Ze werd op haar wenken bediend en werd aangenomen als clustermanager bij een kinderopvangorganisatie. Daar leerde ze een belangrijke les: “Leidinggevende competenties zijn niet voldoende, je moet ook echt zelf met de voeten in de klei hebben gestaan. Je moet de taal van de organisatie leren spreken.” En dat heeft Hester gedaan. Ze werkt nu als adjunct op de Jozefschool in Nootdorp.

Terugkijkend op de afgelopen jaren die haar leven ingrijpend hebben veranderd, vertelt Hester haar verhaal op de Jozefschool: “Ik was contactouder op de Titus Brandsmaschool in Delft. Een soort schakel tussen de juf of meester en ouders als het aankwam op hulp voor

activiteiten. Ik vind het fijn om op de school van je kinderen betrokken te zijn. Op een goed moment vroeg de schoolleider, Maurice Bavelaar, of ik twee rugzakkinderen wilde begeleiden. Dat heb ik met beide handen aangegrepen. Ik ben onmiddellijk naar de bieb gegaan om me te verdiepen in de methodiek van begeleiden en heb de hulp van ervaren collega's ingeroepen. Een van mijn rugzakkinderen was slechthorend, we hebben vooral gewerkt aan de werkhouding: hoe doe je dat, leren en erbij blijven. Het ging echt goed, ze zit nu op het VO en ik had er plezier in. De liefde voor onderwijs was aangewakkerd. Na een snuffelstage op de Titus was ik om!"

De groei van kinderen is je beloning

Hester schreef zich in voor de verkorte leerroute bij de Haagse Hogeschool waar ze al snel deel uitmaakte van de studentenraad. Ze lacht: "Ja, ja, inderdaad ook hier wilde ik graag meedenken, van toegevoegde waarde zijn, ik wil erbij zijn." En ze mocht er aan alle kanten bij zijn: haar Lio-stage deed ze op de Titus, zoals de school in de wandelgangen wordt genoemd. Toen ze als Lio'er deel mocht nemen aan de interne mobiliteitsmarkt werd Hester leerkracht binnen de stichting op de Gouden Griffel (Berkel & Rodenrijs). "Ik werd aangenomen en stond voor een combinatiegroep van 3 en 4. Eerlijk gezegd vond ik het aanvankelijk best pittig om twee verschillende groepen tegelijk te hebben. Lachend zegt ze: "Ik heb nog nooit zo hard gewerkt in mijn leven. Het oplossingsgericht denken, de creativiteit die leerkrachten aan de dag leggen, nou, daar kan het bedrijfsleven volgens mij nog wat van leren." Ze vervolgt met een kritische noot: "Onderwijs moet echt je passie zijn, vind ik. De groei van de kinderen is je beloning, niet het geld."

Hester is thuis

Hester zou Hester niet zijn als ze niet in haar derde jaar naar Yvonne van der Heijden, schoolleider van De Gouden Griffel, afstapte: "Ik vroeg haar wat ze nog meer van me wilde zien. Want ik wilde de schoolleidersopleiding gaan doen. Yvonne gaf me groen licht." En nu is Hester basisbekwaam, zoals dat heet, volgend jaar start ze de opleiding tot vakbekwaam schoolleider. En werkt sinds dit schooljaar als adjunct op de Jozefschool. Hoe is dat? "Het voelt als een warm bad", antwoordt ze prompt. Ze werd met open armen ontvangen door het team.

Wat is haar rol als adjunct? Hester: "Als directie zorgen wij voor de randvoorwaarden, zodat leerkrachten het primaire proces, het ontwikkelen van het potentieel van de leerlingen, zo soepel mogelijk kunnen uitvoeren. Kortom, zorgen dat leerkrachten en leerlingen in hun KRACHT staan."

'Nee' zeggen

De adjunct is overgestapt van het bankwezen naar het onderwijs. Wat heeft ze meegenomen? Ook nu weer rolt het antwoord eruit: "Ik zeg wat ik doe en ik doe wat ik zeg. Maar misschien belangrijker, ik ben eerlijk of iets gaat lukken of niet. En ik doe alles voor het gewenste resultaat. Bewuste keuzes maken en ook dus ook 'nee' zeggen als het niet past!" Het is een lange weg van de Zuidas naar de Sportparkweg alwaar de Jozefschool is gezeteld, maar Hester is thuis.

